

Wskaźnik Wykupienia – Wyprzedania, Oscylator stochastyczny

Wskaźnik W-W bywa także nazywany *oscylatorem stochastyczny*. Mierzy on stosunek ceny akcji do jej kursu minimalnego i maksymalnego. Uważa się [W. Tarczyński; Wybrane elementy analizy technicznej na giełdzie papierów wartościowych..., op. cit., s. 54], że w przypadku szybko zmieniającego się rynku, jest on obok ROC „jedną z najlepszych miar do przewidywania najbliższego zachowania się kursu”. W-W jest jedną z miar określanych jako oscylatory stochastyczne, czyli wskaźników oscylujących wokół pewnej liczby, najczęściej zera.

Autorem wskaźnika jest G.C. Lane, prezes Investment Educators, Inc., który przedstawił go w artykule „Lane’s Stochastics” w „Technical Analysis of Stocks & Commodities” na początku lat sześćdziesiątych.

Konstrukcja wskaźnika opiera się na obserwacji, że w miarę jak cena papieru rośnie, zbliża się ona coraz bardziej do górnego zakresu wahań (ceny maksymalnej w danym okresie). Analogicznie, w przypadku spadków, cena zmierza ku swemu najniższemu poziomowi.

Zauważonym przez W. Tarczyńskiego [Tamże, s. 55-56] ograniczeniem zastosowania tego wskaźnika jest to, że w sytuacji wyprzedania rynku, inwestorzy, którzy posiadają jeszcze dane papiery, często sprzedają je po nawet niewielkim wzroście, w obawie, iż poziom wyprzedania może stać się mocną wzrostową linią oporu.

M. Czekąła [M. Czekąła; Analiza fundamentalna i techniczna..., op. cit., s. 60] uważa, że zarówno reguły generowania sygnałów kupna i sprzedaży jak również zakres jego zastosowania są kontrowersyjne. W czasie hossy wskaźnik zwykle oscyluje w

pobliżu 100% procent, nie dając żadnych sygnałów (poza pierwszym, zwykle zdecydowanie przedwczesnym, nakazującym sprzedaż posiadanych papierów). Analogiczna sytuacja występuje w czasie bessy. Czekała sugeruje zatem, że wskaźnik wykupienia-wyprzedania nadaje się raczej do analizy korekt niż trendu głównego, będąc pomocnym w określaniu punktów wsparcia (zbliżanie się do poprzedniego dołka przy trendzie rosnącym) i oporu (zbliżanie się do poprzedniego szczytu przy trendzie spadkowym), przydatnych do krótkoterminowych inwestycji przy „grze pod prąd”.

Jako okres k , W. Tarczyński [W. Tarczyński; Wybrane elementy analizy technicznej na giełdzie papierów wartościowych..., op. cit., s. 55] zaleca przyjąć 5 lub 10. Na tej samej stronie jego książki możemy znaleźć, iż twórca wskaźnika, G. C. Lane zaleca do jego obliczania przyjąć k równe 5. Skrócenie okresu k , w którym poszukuje się wartości minimalnej i maksymalnej, powinno doprowadzić do generowania liczniejszych sygnałów.

Jak wynika z powyższego przeglądu literatury, wskaźnik W-W uznaje się za narzędzie przydatne szczególnie dla inwestorów krótkoterminowych, sprawdzających się w miarę stabilnym rynku. Z drugiej strony, W-W o długim okresie k (50-100) może nadawać się do wychwytywania zmian trendu długoterminowego.

Wskaźnik wykupienia-wyprzedania, znany również jako oscylator stochastyczny, to popularny wskaźnik analizy technicznej, który pomaga inwestorom ocenić, czy dany instrument finansowy jest w stanie wykupienia (overbought) lub wyprzedania (oversold). Oscylator stochastyczny opiera się na założeniu, że ceny zamknięcia instrumentu mają tendencję do zamykania się w pobliżu ekstremalnych poziomów, co może sygnalizować nadchodzące zmiany w kierunku ceny.

Wskaźnik oscylatora stochastycznego składa się z dwóch linii: %K i %D. Linia %K jest główną linią oscylatora i pokazuje aktualną pozycję ceny zamknięcia w odniesieniu do zakresu cen w określonym okresie, najczęściej 14 dni. Linia %D to średnia

ruchoma linii %K, która działa jako wygładzająca funkcja, pomagająca w identyfikacji sygnałów kupna i sprzedaży.

Wartości oscylatora stochastycznego wahają się od 0 do 100. Wartości powyżej 80 sugerują, że instrument finansowy jest wykupiony, co może wskazywać na możliwość korekty spadkowej. Natomiast wartości poniżej 20 sugerują, że instrument jest wyprzedany, co może oznaczać, że cena ma potencjał do odbicia w górę. Inwestorzy często używają tych poziomów jako sygnałów do podejmowania decyzji o zakupie lub sprzedaży.

Oscylator stochastyczny jest również używany do analizy dywergencji między wskaźnikiem a ceną. Na przykład, jeśli cena osiąga nowe maksima, ale oscylator stochastyczny tego nie potwierdza, może to sugerować osłabienie trendu wzrostowego i możliwość nadchodzącej korekty. Analogicznie, gdy cena osiąga nowe minima, a oscylator stochastyczny nie podąża za tym ruchem, może to wskazywać na słabnące spadki i potencjalny zwrot w górę.

Warto jednak pamiętać, że oscylator stochastyczny, podobnie jak inne wskaźniki analizy technicznej, może generować fałszywe sygnały, zwłaszcza w warunkach dużej zmienności rynkowej. Dlatego zaleca się stosowanie go w połączeniu z innymi narzędziami analizy technicznej oraz analizą fundamentalną, aby uzyskać bardziej kompleksowy obraz sytuacji rynkowej.

Oscylator stochastyczny jest cennym narzędziem w arsenale inwestorów, które pozwala na ocenę poziomów wykupienia i wyprzedania instrumentów finansowych. Jego skuteczność zależy od umiejętności inwestora w interpretacji sygnałów oraz kontekstu rynkowego.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.